

Abstrakt

Tato práce zkoumá vztah starověkých řeckých mýtů a poezie současných básníků v USA. Vzhledem k tomu, že mýty nemají žádnou jednotnou nebo autoritativní verzi, jsou otevřené re-interpretaci a mají povahu palimpsestu; mýty obecně slouží jako meta-vyprávění a jsou charakteristické neustálým přepisováním v různých kontextech. Práce analyzuje díla čtyř současných amerických básníků: Louise Glück, Rita Dove, Jorie Graham a A.E.Stallings. Tyto básnířky vytvářejí alternativní verze mýtu o Persefoně; pro Glück, Dove, Graham a Stallings, a pro mnoho dalších básníků, tento mýtus představuje šanci vypořádat se s dědictvím klasické éry a s tématy lásky, smrti a vztahů matky a dcery. Dva hlavní zdroje mýtu, které představují dvě poněkud odlišné verze zaměřující se na konkrétní aspekty mýtu, „Homerická hymna k Demeter“ a Ovidovy *Metamorfózy*, potvrzují potenciál přepracování mýtu o Persefoně. Každá ze čtyř básnířek přistupuje k mýtu trochu jinak, zatímco všechny pracují se základními motivy v něm obsaženými, jako je napětí mezi životem a smrtí, nebo vztah matka-dcera a dcera-mileneček.

Cílem diplomové práce je popsat rozdíly a podobnosti mezi těmito čtyřmi básnířkami a popsat trvalý vliv mýtu o Persefoně na současnou poezii. Interpretace tohoto mýtu se tak stává zásadní: Louise Glück představuje mýtus jako způsob přiblížení se já a traumatu, které tohle já prožívá. Její básně mohou být rozebrány na základě psychoanalýzy; Glück fragmentuje mýtus a trauma aby je mohla popsat, opakovat nebo revidovat. Rita Dove popisuje Persefonu jako vzpurnou dceru a její ztrátu jako obřad přechodu od děvčete k ženství a k identitě nezávislé na Demeter. Dove přetváří tradici jak v obsahu, tak v převážně sonetové formě, kterou používá a současně mýtus zesoučasňuje na několika úrovních v různých básních. Jorie Graham také píše ve fragmentech a z různých úhlů pohledu najednou; její poezie připomíná filmovou montáž. Pro Graham je mýtus jakoby přikrytím dalšího příběhu, který je pak odhalen prostřednictvím re-interpretace. A.E.Stallings mýtus přepisuje s odlišných hledisek Háda a Persefony a soustřeďuje se zejména na jejich vztah a dichotomii života a smrti, která pro ni tvoří základ tohoto mýtu. Práce pak tvrdí, že mýtus o Persefoně se stal tak rozšířeným a populárním u současných básníků, protože obsahuje témata jako napětí mezi životem a smrtí, popisuje vztah tří postav charakterizovaných jejich příslušnými rolemi a umožňuje básnířce vypořádat se s tradicí a současně dodat tomuto mýtu současný smysl.